

RFI منتشر شده در (<http://www.persian.rfi.fr>)

نگرانی رهبران ایران از آینده و دوره ای محتمل از نا فرمانی مدنی

Created 2010-10-02 16:48

نوشته ناصر اعتمادی

ایران

0

محمدرضا شالگونی، فعال سیاسی، با اشاره به نگرانی رهبران ایران از وقوع اعتراض ها و اعتصاب های عمومی در نتیجه تحریم ها و حذف یارانه ها، می گوید موفقیت اعتراض های مردمی در تلفیق مبارزات ضد استبدادی و مبارزات مطالباتی و مهمتر از آن در نافرمانی مدنی در مواجهه با رژیم نهفته است که تنها نقطه قوتش بکارگیری خشونت محض در مقابل اعتراض های بی سامان است.

اسماعیل احمدی مقدم، فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران پیشاپیش علیه کسانی که به گفته او می خواهند با اتکا به تحریم های اقتصادی دست به "آشوب های اقتصادی" و "اعتصاب" بزنند هشدار داده که با "آشوبگران" و "اعتصاب کنندگان" شدیداً برخورد خواهد شد.

سخن فرمانده نیروی انتظامی که این روزها در نزد مسئولان نظام اسلامی ایران نسبتاً رایج شده است بیش و پیش از همه از نگرانی رهبران جمهوری اسلامی از اوضاع سیاسی و اقتصادی وخیم کشور و نیز بروز اعتراض های محتمل اجتماعی در نتیجه همین وضع حکایت می کند. رهبر جمهوری اسلامی، آیت الله خامنه ای، در روزهای گذشته از طرح به قول وی "دشمن" برای رودررو کردن مردم و نظام اسلامی طی چند نوبت سخن گفته است.

محمدرضا شالگونی، فعال سیاسی مقیم اروپا، در تفسیر نگرانی رهبران ایران از آینده سیاسی از جمله گفته است: اولاً این نگرانی هم ریشه در تاثیر تحریم های بین المللی بر اقتصاد ایران دارد و هم در حذف یارانه های سوخت که وضعیت فلاکت بار اکثریت مردم را از آنچه هست بدتر خواهد نمود. محمدرضا شالگونی وقوع بحران ها و اعتراض های اجتماعی را نتیجه منطقی وخمیر شدن همین وضع فلاکت بار می داند و در ادامه با اشاره به سخن رئیس نیروی انتظامی جمهوری اسلامی می افزاید که واکنش رژیم اسلامی به این مشکلات روزمره میلیون های ایرانی، واکنشی است امنیتی که خود گویای این واقعیت است که نظام اسلامی ایران هیچ راه حلی برای رفع رکود تورمی و گرانی و بیکاری که گریبان اقتصاد و معیشت مردم ایران را فشرده ندارد. از نظر محمدرضا شالگونی، امنیتی دیدن این امور در عین حال حکایت از آن دارد که رژیم اسلامی خود را برای یک رویارویی تمام عیار با مردم و سرکوب اعتراض های محتمل اجتماعی آماده کرده است. این فعال سیاسی، در ادامه تأکید می کند که راز موفقیت اعتراض های اجتماعی آینده در ایران دست کم دو چیز است: نخست تلفیق مبارزات ضد استبدادی مردم با مبارزات مطالباتی یا معیشتی توده های زحمتکش و دیگری نافرمانی مدنی در مقابل حکومتی که در بکارگیری خشونت و قهر افراطی برای سرکوب معترضان کمترین تردیدی همچون سه دهه گذشته به دل راه نخواهد داد. محمدرضا شالگونی تأکید می کند که مردم عاصی و معترض که دارای سامان و سازمان و تشکل لازم نیستند نباید در نقطه قدرت رژیم که در زور نظامی و قدرت متمرکز سرکوبش نهفته است با آن رودررو شوند. او اعتراض ها و نافرمانی مدنی را، ولو به صورت پراکنده، مناسب ترین و موثرترین شیوه مقابله با حکومت مذهبی ایران در حال حاضر می داند و در همین افق پیشنهاد می کند که اگر بیست و پنج میلیون مشترک آب و برق و گاز در اعتراض به حذف یارانه ها از پرداخت قبوض خود خودداری کنند خواهند توانست هم حکومت اسلامی را به عقب نشینی وادارند و هم تعادل قوا را به طرز محسوس به سود دموکراسی و مطالبات آزادیخواهانه و عدالت جویانه تغییر بدهند.

<http://www.persian.rfi.fr/%D9%86%DA%AF%D8%B1%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D8%B1%D9%87%D8%A8%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D8%A7%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D8%A7%D8%B2-%D8%A2%DB%8C%D9%86%D8%AF%D9%87-%D9%88-%D8%AF%D9%88%D8%B1%D9%87-%D8%A7%DB%8C-%D9%85%D8%AD%D8%AA%D9%85%D9%84-%D8%A7%D8%B2%D9%86%D8%A7-%D9%81%D8%B1%D9%85%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D9%85%D8%AF%D9%86%DB%8C-20101002/%D8%A7%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86>